

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 18/2010-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 22. januára 2010 predbežne prerokoval sťažnosť P. D., B., zastúpenej advokátkou JUDr. Z. O., B., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 12 Co 119/2008, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť P. D. o d m i e t a z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 11. decembra 2009 doručená sťažnosť P. D., B. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátkou JUDr. Z. O., B., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“)

a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 12 Co 119/2008.

Zo sťažnosti a z priloženej dokumentácie vyplýva, že sťažovateľka podala 2. mája 2005 Okresnému súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) žalobu o určenie, že pracovný pomer trvá. Okresný súd žalobu rozsudkom z 29. novembra 2006 zamietol. Proti rozsudku súdu prvého stupňa sa sťažovateľka odvolala, pričom vec bola podľa jej tvrdenia postúpená krajskému súdu 15. februára 2007 a odvolacím súdom je vedená pod sp. zn. 12 Co 119/2008. Následne bola sťažovateľka 4. apríla 2008 vyzvaná, aby sa vyjadrila, či trvá na ústnom pojednávaní vo veci pred odvolacím súdom. Sťažovateľka podaním z 20. apríla 2008 oznámila, že na ústnom pojednávaní vo veci trvá, a žiadala nariadiť pojednávanie. Vzhľadom na nečinnosť krajského súdu podaním z 12. mája 2009 sťažovateľka urgovala nariadenie pojednávania a následne 5. augusta 2009 podala sťažnosť na prietahy v konaní adresovanú predsedníčke krajského súdu. Predsedníčka krajského súdu v prípise sp. zn. Spr 2156/09 z 3. septembra 2009 vyhodnotila sťažnosť sťažovateľky ako dôvodnú, za vzniknuté prietahy sa ospravedlnila a zároveň jej oznámila, že vec bude ďalej sledovať z hľadiska bezprietahovosti a plynulosti až do jej právoplatného skončenia a predsedníčku senátu vyzve, aby prijala ďalšie opatrenia na odstránenie prietahov.

Sťažovateľka zastáva názor, že doterajším postupom krajského súdu v namietanom konaní došlo k porušeniu jej základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a jej práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, a preto navrhuje, aby ústavný súd prijal jej sťažnosť na ďalšie konanie a rozhodol o nej nálezom, v ktorom vysloví, že postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 12 Co 119/2008 došlo k porušeniu označených práv sťažovateľky, prikáže krajskému súdu, aby v tomto konaní konal bez zbytočných prietahov, a zároveň jej prizná primerané finančné zadostučinenie v sume 4 000 € a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 245,70 €.

Ústavný súd si k sťažnosti ešte pred jej predbežným prerokovaním vyžiadal vyjadrenie predsedníčky krajského súdu, ako aj predloženie príslušného súdneho spisu.

Predseda krajského súdu na výzvu ústavného súdu v prípise sp. zn. Spr 3706/2009 z 5. januára 2009 predložila chronologický prehľad doterajšieho priebehu konania, z ktorého okrem iného vyplýva, že krajský súd po predložení spisu 6. marca 2007 vrátil vec okresnému súdu 16. januára 2008 ako predčasne predloženú, pričom súd prvého stupňa vec opätovne predložil odvolaciemu súdu 5. mája 2008. Dňa 8. októbra 2009 bol vo veci verejne vyhlásený rozsudok a vec bola vrátená okresnému súdu 7. decembra 2009. Podľa názoru predsedníčky okresného súdu k zbytočným priet'ahom v predmetnej veci nedošlo, a preto navrhuje, aby ústavný súd s'ťažnosť s'ťažovateľky odmietol ako neopodstatnenú.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o s'ťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy

podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Z citovaného § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní sťažnosti je tiež posúdiť, či táto nie je zjavne neopodstatnená. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu možno o zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti hovoriť vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ako aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takúto možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 55/05, IV. ÚS 288/05).

Sťažovateľka sa sťažnosťou domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a svojho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 12 Co 119/2008.

Neodôvodnenú nečinnosť príslušného orgánu verejnej moci v právom upravenom konaní (v danom prípade krajského súdu) ústavný súd považuje za „iný zásah“ do základných práv sťažovateľky, pričom jedným zo základných pojmových náležitostí, resp. znakov sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je to, že musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcemu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľa. Uvedený názor vychádza zo skutočnosti, že táto sťažnosť zohráva významnú preventívnu funkciu ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo a jeho účinky stále trvajú, aby sa v porušovaní týchto práv ďalej nepokračovalo (m. m. IV. ÚS 225/05, III. ÚS 317/05, II. ÚS 67/06). V tejto súvislosti ústavný súd podľa svojej konštantnej judikatúry poskytuje ochranu základnému právu na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (ako aj právu na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) len vtedy, ak bola

sťažnosť pred ústavným súdom uplatnená v čase, keď k namietanému porušeniu označeného práva ešte mohlo dochádzať alebo porušenie v tom čase ešte mohlo trvať (m. m. I. ÚS 34/99, III. ÚS 20/00, II. ÚS 204/03, IV. ÚS 102/05).

Z vyjadrenia predsedníčky krajského súdu, ako aj z príslušného súdneho spisu ústavný súd zistil, že krajský súd v predmetnej veci rozhodol rozsudkom sp. zn. 12 Co 119/2008 z 8. októbra 2009, pričom vec bola vrátená okresnému súdu 7. decembra 2009. Sťažnosť sťažovateľky bola ústavnému súdu doručená 11. decembra 2009, z čoho vyplýva, že v tomto čase už krajský súd objektívne nemohol porušovať základné právo sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy ani jej právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Navyše v okolnostiach prípadu možno konštatovať, že podanie sťažnosti podľa § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov predsedníčke krajského súdu sťažovateľkou (5. augusta 2009) sa efektívne prejavilo v tom, že krajský súd po odpovedi predsedníčky krajského súdu sťažovateľke (3. septembra 2009) v priebehu krátkeho času vo veci rozhodol (8. októbra 2009).

Na základe uvedeného ústavný súd po predbežnom prerokovaní sťažnosti dospel k záveru, že táto je zjavne neopodstatnená, a preto ju podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. januára 2010